

בין ארצות-הברית לבין ישראל. הי אפ שוחחתימ ביניכם על מה שאתם עושים, על המשמעות הנרחבת של מעשיכם, בעת שעשיתם מה שעי שיתם?

אני לא יכולה לדבר על כך עכשיו. עורכי-הדין שלנו מכינים הליך מישפטי נוסף, ולכן אסור לי לדבר על אותה תקופה מסוימת.

יש איזושהי מחשבה ששבה אליך בהקשר לפרשה?

אני לא יכולה ממש להתרכז, בגלל הי עובדה שבעלי מכודד מהעולם כולו. הוא מרצה את עונשו בכלא במרילנד, אילינוי. והו הכלא השמור ביותר במדינה, המיועד לפוש עים אכזריים.

את יודעת מי יושב שם? המסוכנים שבין פושעי-אמריקה. אבל אני מעריצה אותו. הוא מצליח לשמור על שפיות-הרעת, ללמוד, לקי רוא ספרים. אני כל-כך הייתי רוצה שיועבר לתנאים טובים יותר!

לג'ונתן ולי מעולם לא נעשה צדק. מכיוון שרימו אותנו וגרמו לנו לחתום על עסקת-טיעון, לא זכינו כחבר-מושבעים. הייתי רוצה לזכות במישפט נורמלי, עם מושבעים, ושהם יכריעו!

כשאת משחזרת את השתלשלות העניינים, יש מישהו שאת שר-נאת, נוטרת לו?

אני לא שונאת אף-אחד, כאמת שלא. הי מילה היא "מרחמת".

אני מרחמת על החוקרים בושינגטון, ש-קברו אותנו בכתי-כלא. מרחמת על כל מי שקבר אותי במקום האיום הזה. מרחמת על קספר ויינברגר, שגולד יהודי — את יודעת על זה, לא? — ועושה הכל כדי לחפות על כד, להתכחש לזה...

ומה עם גורמים ישראלים?

אני לא שונאת אף-אחד. אני מאוכזבת, מרירה, לא מבינה, מרוגזת.

על מי את רוגזת ספציפית? מהמידע שהגיע אלי — ואת מבינה שהוא מוגבל ביותר — שמעתי שיצחק שמיר אף לא הזכיר את פרשת-פולארד, את ג'ונתן וארי תי, בעת ביקורו האחרון כאן (לפני כמה שבר עת). אני מאוכזבת מכל מיני הצהרות ששמ עתי, שניתנו בענייננו, רוגזת על כל מיני אנשים...

למשל, על רפי איתן?

אני לא מכירה את רפי איתן. מעולם לא פגשתי אותו. שמעתי מה שעושים לאבי סלע. אני מבולבלת, נבוכה, מופתעת. בעצם, מר בולבלת" — זוהי המילה, על כך שלא עמדו מאחוריי ומאחורי בעלי.

מרגישה נבגדת?

נורא מבולבלת, מבולבלת נוראות — זאת ההגדרה.

האם התמונה של ג'ונתן ושי לך, כשאתם נמלטים לשגרירות הי ישראלית, שבה אליך בתדירות?

אני מאוד מבולבלת גם בקשר לסצינה הזאת בשגרירות. אי-אפשר לתאר אפילו מה שעבר עלי שם — הכל, פשוט הכל. הסיוט הזה, התמונה הזאת בשגרירות, האכזבה, הכאב, ההפתעה, הבילבול — יחזרו אלי עד סוף חיי.

האם את מקבלת כסף ממדי-נתי-ישראל?

(בסיפורו של בליצר נאמר שסכום כסף 5000 דולארים מועבר מדי חר דש לבנייהווג פולארד מטעם מדינת-ישרי אל.) ממה שנכתב עליידי וולף בליצר. 5000 דר לאירוס? זה משפיל! זה מעליב! זהו שקר גס איש לא רמז לי שאנחנו מקבלים סכומים, או שמועברים סכומים-כסף לעורכי-הדין שלנו? אן, זאת לא ממש הבחשה.

זאת הבחשה, אני מכחישה מפני שאני לא יודעת על כך. מי שכתב זאת, עשה זאת כדי לקדם מכירת ספר. הפירסום הזה נועד להכי (המשך בעמוד 48)

אן פולארד בחדרה-המיסגש בכלא, לעזאזל, שללו מסני אח נשיוני?

גירושין מג'ונתן. אני חושבת עליו, לא רוב הזמן, אלא כל הזמן. את יודעת מה זה להיות מופרדת מהאדם הכי קרוב לך? ג'ונתן הוא אהבת חיי.

על מה את חושבת? משחזרת תמונות ורגעים מ"הביחד" שלכם?

אני יודעת כל רגע ושנייה בעליפה, וזוכרת הכל, ועוברת עלי-כך שוב ושוב...

את מופנטזת עליו?

המון? יופי של פנטזיות! זה מה שמציל אותי.

אמרת לי קודם לכן, שאיבדת בי כל את נשיותך. זה הדבר הקשה עליך ביותר, בהתמודדות היומיומית שלך מה?

הייתי אשה נאה. לא משהו שנכנס למיסע-דה ולכל הגברים קורה משהו, אבל נראיתי טוב. אני נורא אוהבת להתלבש, להתגנדר, משתגע על תכשיטים ובגדים יקרים. בכלא הזה — אסור לי לקבל בושם, ואני חולמת על הריח של הבושם האהוב עלי בלילה. נשארו לי קצת דברי קוסמטיקה, אבל יש לי בעייה חדשה בעיניים ובעור. לכן אני יכולה להשתמש באיפור. שאלוהים יעזור לי, מה את חושבת עלי בטח, איך אני נראית, ואני מבוגרת ממך רק בשנה.

ג'ונתן יודע על מצבך?

פחות או יותר. מול שהוא לא רואה אותי כך.

הוא היה אהבתך הראשונה?

כן, ג'ונתן היה אהבתי הראשונה. זאת אור מרת, יצאתי עם אחרים לפניו. את יודעת איך זה... אבל מאז שפגשתי אותו, ידעתי שזהו זה. תמיד-תמיד הייתי איתו. הוא היה החבר הכי טוב שלי.

האם הוא שיתף אותך בכל?

הוא היה ג'נטלמן כזה... ג'נטלמן שגם שיתף אותך? התייעץ איתך?

(המשך בעמוד 9)

מרשים לי לטלפן לג'ונתן פעם בחודש. משך השיחה המוקצב לנו הוא 15 דקות. הוא מארגן זאת בבית-כלא, אני מארגנת זאת כאן, ומתאמים בינינו.

זה עובר כל-כך מהר, ה-15 דקות האלה: מובן שמקליטים אותנו. אני בקושי שומע את מה הוא אומר בגלל הרעש של ההקלטות. זה נורא. מה כבר אפשר להספיק לומר בפרקי זמן כזה קצרצר?

האם היית מסוגלת לדבר עם האדם שאת הכי אוהבת בעולם פעם בחודש, כ-15 דקות, ולדעת שאין לכם טיפ-טיפה של פרטיות, שמקליטים אתכם?

בעצם, נעצרתם שלושה חודשיים בלבד אחרי שנישאתם זה לזה.

כן, אבל חיינו ביחד מאז 1981. על הנייר, אנחנו נשואים רק ארבע שנים, אבל זהו קשר חריפעמי, קשר גורלי. אינני יכולה לשמוח בלי ג'ונתן, והוא אינו שמח בלעדי. הוא חברי הטוב ביותר בעולם, האיש הכי-יחסי קרוב אלי, ואין זה משנה כמה רחוק הוא עכשיו. אני לא יכולה בלעדי.

ואם תצטרכי להיות בלעדיו?

את משתחררת מהכלא בעוד עשרה חודשים, ואילו ג'ונתן אמור לרצות עוד שנים רבות בכלא.

הוא האדם החשוב לי ביותר בחיים! אסאך נאמנה לו כל חיי אל תביטי בי ככה. אני כאמת מתכוונת לכך, גם אם זה נשמע תמים משהו.

בשעות הרבות שאת מבלה בי בדידות, ודאי חשבת על היחסים ביניכם והעתיד הצפוי לכם. לא חד שבת, ולוא לשנייה, בשבריר של שנייה, על האפשרות להתגרש ממי נז ולפתוח בחיים חדשים?

גירושין? מעולם-מעולם לא חשבתי על גירושין? מעולם-מעולם לא חשבתי על